Rasûlullah Sallallâhu Aleyhi Ve Sellem'e Karşı Takınılması Gereken Edeb

RASÛLULLAH SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM'E KARŞI TAKINILMASI GEREKEN EDEB

İbnu'l Kayyim rahimehullah şöyle demiştir: Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'e karşı takınılması gereken edebe gelince, Kur'ân bununla doludur.

Ona karşı edebin başı, ona (yani onun sünnetine) tam bir teslîmiyet ile teslîm olmak, onun emirlerine boyun eğmek ve verdiği haberleri kabûl ve tasdîk ile telakkî etmektir. (Ona karşı edeb sâhibi kul,) onun verdiği haberlere akliyyât denilen birtakım bâtıl kuruntular ile karşı koymaz veya onlara şüphe ile bakmaz veya başkalarının görüşlerini ve zihin çöplüklerini onun haberlerinin önüne geçirmez. Onu gönderen Allah'ı ibâdet, hudû, küçülme, inâbet ve tevekkül gibi husûslarda tevhîd ettiği gibi, hakem kılma, teslîm olma, boyun eğme ve itaat etme husûslarında onu tevhîd eder, birler.

Burada iki tevhîd vardır. Kulda bu iki tevhîd olmadıkça Allah'ın azâbından kurtulması mümkün değildir.

[Birincisi:] Rasûl gönderen Allah'ı (ibâdetler ile) tevhîd etmek.[İkincisi:] Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem'e ittibâ tevhîdi.

(Ona karşı edeb sâhibi kul,) ondan başkasına muhâkeme olmaz. Ondan başkasının verdiği hükme râzı olmaz. Onun emirlerini yerine getirmeyi ve haberlerini tasdîk etmeyi; şeyhinin, imâmının, mezhebinin sâhibinin, cemâatinin veya ta'zîm ettiği birtakım şahısların sözlerine arzetmeye bağlamaz. (Bazısı,) bu kimseler kendisine izin verdiğinde Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in emrini yerine getirir ve haberini tasdîk eder. Eğer izin vermezlerse (onlardan yana) güvende kalabilmek için Nebî sallallâhu aleyhi ve sellem'in emirlerinden ve haberlerinden yüz çevirir ve işlerini onlara havâle eder. Şayet böyle yapmazsa, emirleri ve haberleri tahrîf eder. Yaptığı bu tahrîfi de tevîl etmek ve hamletmek olarak isimlendiririr ve der ki: "Biz onları (şöyle) te'vîl ediyoruz, (şuna) hamlediyoruz."

Kulun Rabbine -Allah'a şirk koşmak dışında- ale'l ıtlâk her türlü günah ile kavuşması, bu hâl üzere [*] O'na kavuşmasından daha hayırlıdır.

[*] Yani, başkalarını Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem'in önüne geçirmiş bir hâlde.

Kaynak: İbnu'l Kayyim (İmâm Ebû Abdillah Muhammed b. Ebûbekir b. Eyyûb b. Kayyim el-Cevziyye, Hicrî 691-751); Medâricu's-Sâlikîn fî Menâzili's-Sâirîn, cilt:3 syf:157